

Овако се управља Шведском

Садржај

Влада и владин кабинет	3
Премијер и министри	3
Овако функционише Влада	3
Овако функционише Владин кабинет	4
Делатност Владиног кабинета	4
Органи власти	6
Процес буџета	7
Процес законодавства	7
Шведски модел друштва	9
Демократски систем са слободним изборима	9
Шведски модел управе – три нивоа	9
Шведски устав	10
Људска права	11
Равноправност	11
Јавност	12
Заштитник грађана (Омбудсман)	12
Надгледање државе	13
Шведска у свету	14
Шведска и ЕУ	14
Шведска и УН	14
Сарадња нордијских земаља	15
Подаци о Шведској	16
Контакт	16

Овако се управља Шведском

Влада и Владин кабинет

Премијер и министри

После сваких избора, председник скупштине (lagman) износи предлог за новог премијера. Скупштина поставља премијера, који добија у задатак да формира нову владу. Влада, коју воду премијер, управља Шведском. Влада се састоји од премијера и једног броја министара, који су задужени сваки за своју област одговорности.

Овако функционише Влада

Влада управља Шведском и она је покретач доношења и промене закона, стога може утицати на развој друштва у целини. Влада је пак одговорна пред скупштином (riksdagen) па мора имати подршку од скупштине да би спроводила своју политику.

Влада управља краљевином, што значи да влада, између осталог:

- доставља предлоге о законима скупштини
- извршава одлуке скупштине
- одговара за буџет о којем је скупштина донела одлуку
- представља Шведску у ЕУ
- склапа уговоре са другим државама
- управља државним пословима
- Одлучује о извесним управним пословима, за које ни један други орган власти не одговара.

Промене које влада жели да спроведе се формулишу у предлоге, тзв. владине предлоге или пропозиције, које се достављају скупштини на одлуку. Влада је та која такође израђује предлог за државни буџет.

Када скупштина донесе одлуку у вези неког питања, на примеро новом закону или о државном буџету, владин задатак је да изврши одлуку скупштине. Ако неки нови закон доноси нова права или обавезе за грађане, то истовремено значи и нове обавезе за орган власти који стоји иза предмета.

Колективне одлуке

Влада заједнички доноси одлуке о свим владиним предметима, током седница владе које се одржавају једном недељно. Потребно је да је присутно најмање пет министара, како би се донела нека одлука. Владине одлуке су формално последњи корак једног дугог поступка у одлучивању. Често владиној одлуци претходи вишемесечни рад на нивоу чиновника. Некада се исти предмет може тицати поља одговорности више министара. У том случају предмет се обрађује заједнички од стране њихових сарадника. Сви министри морају бити сагласни о одлуци прије него се иста донесе на владиној седници. Сваке године се донесе око 6000 владиних одлука. Информације се могу наћи на regeringen.se пре и после доношења одлуке.

Овако функционише Владин кабинет

Владин кабинет чини орган власти који функционише као владин штаб и подржава владу у раду код управљања Шведском и остваривања њене политике. Владин кабинет се састоји од премијеровог уреда (Statsrådsberedningen), министарстава (departement) и Одељења за управу (Förvaltningsavdelningen). Владин кабинет има око 4500 запослених, од којих је близу 200 политички регрутованих. Приликом промене владе, они који су политички регрутовани напуштају своја радна места а они чиновници који нису политички регрутовани, задржавају своја радна места.

Одељење за министарску израду нацрта, води и координира рад Владиног кабинета, и одговара за усклађивање шведске ЕУ политике. Премијер је шеф Одељења за министарску израду нацрта. Вођство сваког министарства има од једног до три министра, од којих је један шеф министарства. Шеф Одељења за управу је управни шеф, који је чиновник.

Чиновници помажу влади да припреми подлогу и предлоге за различите владине одлуке, и истражују питања како од националног тако и од интернационалног карактера. Поступак доношења закона и буџета чине највеће радне задатке. Чиновници такође раде на управљању државним органима власти – од којих је сваки разврстан по министарствима.

Рад у Европској унији (ЕУ) утиче на делатност свих министарстава, и чиновници из свих министарстава представљају Шведску у ЕУ и припремају питања пред састанке Европске уније.

Шведска има око 100 иностраних органа власти. Органи власти за инострана питања чине амбасаде, представништва, делегације и конзулати. Заједно са оних око 400 хонорарних конзулата, представници су државе у иностранству.

Дјелатност Владиног кабинета

Шеф сваког министарства јесте министар, тј. један министар. Министарство може имати више министара, осим шефа министарства. У том случају наведени имају одговорност за поједине области. Сваки министар има штаб

који се састоји од политички намештених чиновника, на пример државни секретар, саветник за политичка питања и гласноговорник.

Најближи сарадник министра, државни секретар, води рад у министарству и директно је подређен министру. Свако министарство има шефа за административно-правна питања, који је одговоран да се на коректан начин руководи владиним управним предметима, и шефа за законодавно-правна питања који је одговоран за израду предлога закона и одредби. Већи дио рада владе припремају чиновници у различитим ресорима унутар министарства:

Министарство тржишта рада

Министарство тржишта рада одговара за следеће области: политика рада/ запошљавања, политика тржишта рада, политика интеграције, питања о дискриминацији, људска правана националном нивоу, шведско држављанство и политика мањина.

Министарство финансија

Министарство финансија одговара за следеће области: економска политика, државни буџет, пореска политика, питања о финансијском тржишту, питања о играма на срећу, интернационална економска сарадња, предузећа у којима држава има власништво, општинска економија и законодавство.

Министарство одбране

Министарство одбране одговара за следеће области: одбрана државе, приправност и заштита у случају несрећа, приправност у случају рата, учешће у интернационалним акцијама за мир, међународно право приликом оружаног сукоба и безбедоносно-политичка обавештајна питања.

Министарство правде

Министарство правде одговара за следеће области: устав и законодавство у оквиру кривичног права, грађанског права и процесног права, правосуђе, миграцијска и азилантска политика, предмети о кривичним делима и одређени други кривични предмети, демократска политика и питања везана за потрошаче.

Министарство културе

Министарство културе одговара за следеће области: културу и услове за ствараоце културе, културно наслеђе, медији, филм и спорт.

Министарство руралне средине

Министарство руралне средине одговара за следеће области: пољопривреда и питања везана за заштиту животне средине у пољопривреди, развој руралне средине, шумарство, рибарство, водопривреда, гајење ирваса, питања везана за Лапонце, повртларство, заштита животиња и заштита здравља животиња, прехрана, лов и брига о дивљачи те високо образовање и научни рад у оквиру предузетништва која користе биолошке и географске ресурсе у природи.

Министарство за заштиту животне средине

Министарство за заштиту животне средине одговара за следеће области: један нетоксични свакодневни амбијент, клима, море, вода, биолошки диверзитет, чување природе, систем циљева за заштиту животне средине, интернационална сарадња у вези екологије, циклус природе, нуклеарна безбедност и заштита од зрачења, доношење закона везаних за заштиту животне средине, еколошка технологија и научно истраживање о животној средини.

Министарство привреде

Министарство привреде одговара за следеће области: регионални развој, енергија, транспорт и инфраструктура, информационе технологије и пошта и привреда. Област одговорности привреде обухвата привређивање и предузетништво, конкурентност и добро функционисање тржишта, научни рад и иновације мотивисане потребама.

Министарство социјалног старања

Министарство социјалног старања одговара за следеће области: здравствену заштиту, здравље народа, права дјете и особа са посебним потребама, бригаа о старим лицима, социјалне услуге, осигурање у случају болести, пензије и економска подршка породицама, државна управа, стамбена питања, грађење и вјерске заједнице.

Министарство образовања

Министарство образовања одговара за следеће области: предшколско и школско образовање, универзитет и факултет, научни рад, образовање за одрасле, образовање за особе са посебним потребама, настава шведског језика за странце, народно образовање, свемирска делатност, равноправност, политика за младе и политика за грађанско друштво.

Министарство спољних послова

Министарство спољних послова одговара за следеће области: спољна и безбедоносна политика, глобални развој и помоћ, трговинска политика, помоћ швеђанима у иностранству, међународно право и интернационална људска права, контрола извоза оружја, интернационална сарадња са државама и регионима те подстицај и промовисање трговине, инвестиција и Шведске.

Осим министарстава постоје и свеобухватне организације:

Премијеров уред

Премијеров уред има у задатак да води и координира рад у Владином кабинету те да одговара за координацију Шведске ЕУ политике. Премијеров уред обухвата уред премијера и уред ЕУ министра.

Одељење за управу

Оделење за управу је заједнички ресурс Владиног кабинета, и одговорно је за управна питања свеобухватајући министарство. Оно укључује између осталог рад на променама и обнови унутар Владиног кабинета, економију органа власти, питања о послодавцима, снабдевање квалификованим кадром, подршка за информационе технологије, библиотеке, архиве, регистре те информације и комуникације.

Органи власти

Унутар поља одговорности сваког министарства, припада један број државних органа власти, који треба да примењују законе и да извршавају делатности одлучене од стране парламента и владе. Завод за миграције (Migrationsverket) и Пореска управа (Skatteverket) су примери државних органа власти.

Сваке године влада одређује директиве о расподели средстава из буџета (regleringsbrev) за државне органе власти и о њиховим циљевима рада. Они говоре који је циљ делатности одређеног органа власти, и колико новца исти има на располагању. Влада дакле има велику могућност да управља делатностима органа власти, али никако не сме да утиче на то како ће неки орган власти применити одређени закон или на то како ће одлучивати у вези појединих предмета. Органи власти одлучују стога самостално али извештавају министарства о одлуци. У многим другим државама, министар има моћ да непосредно утиче на текуће послове органа власти. Такве могућности не постоје у Шведској. Често се ово назива забрана за министарско управљање.

Влада је та која је одговорна за регрутовање и постављање шефова (генералних директора) за органе власти. За сада постоје око 350 државних органа власти.

Процес буџета

Рад са државним буџетом је дуг процес који почиње више од годину дана пре почетка актуелне буџетске године. Процес почиње у децембру, када Министарство финансија влади презентује прогнозе за развој друштвене економије. У марту се одржавају седнице владе о усмеравању државног буџета. Главно усмеравање за долазеће године се утврђује у економском пролећном предлогу фискалне политике, који се предаје скупштини односно парламенту у априлу месецу.

Рад у министарствима се наставља током пролећа и лета и влада предаје предлог за државни буџет за наредну годину, тзв. предлог буџета, скупштини у септембру месецу.

Док скупштина разматра предлог буџета, министарства израђују правилнике за расподелу средстава из буџета за органе јавне власти и циљеве њиховог рада. Влада доноси одлуку о правилницима пре нове године.

Процес законодавства

Шведска скупштина доноси одлуке о новим законима. Влада узима иницијативу за највећи део предлога закона. Влада предаје око 300 законских предлога, пропозиција, скупштини сваке године. Неки од њих чине нацрте за потпуно нове законе а други су предлози за промене већ постојећих закона.

Истраге и одбори

Нека питања на којима влада ради, теже решава од других. У тим случајевима влада може да постави посебно лице за истрагу или одбор (групу која се састоји од више лица), који има у задатак да реши питања. Влада описује задатак у тзв. директиви истраживачу или одбору. Закључци су сажети у извештају који постаје званичан и доступан.

Када влада жели да уведе нови закон то се одвија на следећи начин:

1. Државна истрага се покреће, како би се питање решило. Одбор или лице задужено за истрагу добија у задатак да истражи услове онога што влада жели да спроведе. Оквири задатка се описују у тзв. директивама за одбор
2. Када се истрага заврши, лице које је водило истрагу или одбор пишу извештај.
3. Извештај се шаље релевантним јавним органима, организацијама, општинама и другим интересентима којима се дозвољава да изнесу своја мишљења, тзв. одговор на упућени предлог на разматрање (remissvar). У случају да су ставови многих инстанци које разматрају упућено питање негативни, одлука може бити да се не иде даље по том питању или да се нађу друга решења, различита у односу на она на која је истрага указала.
4. Извештај се такође шаље на разматрање Одбору за законодавство (Lagrådet), који сагледава правне аспекте питања.
5. Након тога Влада пише предлог, тзв. пропозицију, скупштини.
6. Један од парламентарних одбора (utskott) скупштине дају своје мишљење о предлогу (utskottsbetänkande).
7. Скупштина гласа о владином предлогу- пропозицији. У случају да се закон прихвати, издаје се нови закон у шведском службеном листу (SFS- Svensk författningssamling).

Дио законодавства који се тиче Шведске, одвија се унутар Европске уније. Неки закони који су донесени од стране ЕУ, важе непосредно у Шведској, а да их шведска скупштина није изгласала.

Шведски модел друштва

Демократски систем са слободним изборима

Шведска је демократија са парламентарним начином управљања, што значи да сва јавна власт потиче од народа. Закони се доносе од стране скупштине са 349 посланика, који се бирају од стране народа сваке четврте године. Након сваког избора, председавајући скупштине излаже предлог за новог премијера. Премијер се након тога поставља од стране скупштине и добија у задатак да формира владу. Влада вођена од премијера, управља Шведском.

Шведска је формално конституционална монархија са краљем Карлом XVI Густафом у улози шефа државе. Краљ има симболичну функцију у својству шефа државе са готово искључиво церемонијалним задацима.

Приликом одржавања општих избора у Шведској, шведских 7 милиона грађана са правом гласа имају могућност да учествују и да утичу на избор представника народа у скупштини, срезовима и општинама.

Да би се могло учествовати на сва три избора, мора се навршити 18 година најкасније на дан избора. Осим тога постоје посебна правила:

- Да би се учествовало на изборима за скупштину, потребно је да се има шведско држављанство и да се има или да се имало стално боравиште у Шведској.
- Да би се учествовало на изборима општинским или среским, тражи се да лице има шведско држављанство или:
 - Држављанство неке чланице ЕУ, Исланда или Норвешке те пребивалиште у општини/срезу, или
 - Држављанство неке друге државе, осим горе наведених, те да има стално пребивалиште у Шведској током најмање три године узастопно, и то у општини/срезу.

Осим гласања постоје и други начини којима се може утицати на шведску политику. Неколико примера су учлањење у неку од партија, давање мишљења на извештаје одбора и истрага те учествовање на референдумима.

Сваке пете године се такође одржавају избори за парламент ЕУ, једина од институција ЕУ која се непосредно бира. Сви који су држављани државе чланице ЕУ и који имају стално пребивалиште у Шведској, могу гласати у Шведској.

Шведски модел управе – три нивоа

Шведском се управља на три нивоа: националном, регионалном и локалном. Притом се додаје и европски ниво.

Национални ниво

Скупштина која је законодавна власт, представља народ на националном нивоу. Влада управља Шведском тако што извршава одлуке скупштине и узима иницијативе за нове законе и законске промене. За помоћ у свом раду влада има Владин кабинет и државне јавне органе.

Регионални ниво

Шведска је подељена у 21 срез. У сваком срезу постоји регионални државни орган власти, среска управа (länstyrelsen). Неки други органи власти такође имају делатност на регионалном и локалном нивоу.

Постоје 20 округа (landsting). Њима управљају политичке заједнице које се бирају од стране народа. Главни задатак округа јесте здравство. Срезови и окрузи обухватају исто географско подручје (са једним изузетком) па се зато они посматрају заједно као регионални ниво. Одлучујући органи на највишем нивоу су среске или регионалне скупштине. Општински Закон управља делатностима округа али постоји и простор за самоуправљање, тј. да се одлуке у свакој појединачној општини, срезу или региону доносе унутар тог сектора.

Локални ниво

Шведска има око 290 општина (kommun). Општине одговарају за већи део пружања друштвеног сервиса, који је присутан тамо где живимо. Једно од најважнијих задатака општина су предшколско и школско образовање, социјалне услуге и нега старијих особа. Општинама управљају политичари који су бирани од стране народа. Највиша одлучујућа власт јесте скупштина општине. Општински закон управља делатностима општина, али као на регионалном нивоу, постоји простор за самоуправљање.

Европски ниво

Шведска је обухваћена правилима ЕУ:а и учествује у процесу где се нова и заједничка правила израђују и доноси одлука. Влада представља Шведску у Европском савету и савету Европске уније- који се често и назива савет министара или савет и који утврђује смернице за будућу сарадњу. Премијер такође има свеобухватну одговорност за развој и координацију Шведске ЕУ- политике.

Шведски устав

Устав стоји изнад свих осталих закона и ниједан закон не сме бити у супротности са уставом. Устав се такође не може тако лако мењати као други закони. Промена устава захтева да скупштина донесе исту одлуку током две различите прилике. Између доношења одлука, мора се одржати избор за скупштину.

Устав се тиче система управљања и демократији, наслеђа трона, слободе говора и слободе штампе и других основних права слобода.

- Облик владавине од 1974. године садржи основе за шведско државно уређење, како влада треба да ради, која основна права и слободе шведски народ има и како треба да се спроводе избори за скупштину.
- Закон о наслеђивању престола (successionsordningen) од 1810 регулише наслеђивање престола у Шведској, тј. ко ће бити краљ или краљица.
- Правило о слободи штампе од 1949. године садржи између осталог одредбе о слободи штампе и праву о увиду у општа документа
- Уставни закон о слободи говора од 1991. године регулише слободу говора у склопу радија, телевизије, филма и сличних медија.

Људска права

Одговорност за то да се људска права не крше, лежи на скупштини, влади и целој државној, регионалној и општој делатности. Влади дугорочни циљеви јесте да се обезбеди пуно поштовање људских права у Шведској.

У Шведској се људска права штите како кроз устав тако и кроз друге законе и одредбе. Додатно важи и Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода, као закон у Шведској од 1995. године. Постоје такође и други међународни споразуми између држава који утврђују људска права.

Рад владе да подстиче и штити људска права, прожима све делове како националне политике тако и политике спољних послова. Држава, општина и срез мора, између осталог да:

- Обезбеди да се поштују основне слободе као што су на пример слобода говора, слобода информација и слобода окупљања
- Штити људе од злостављања као што је тортура и произвољно одузимање слободе
- Обезбеди основне потребе, на пример потребу за станом и образовањем
- Делује против дискриминације људи на основу њиховог пола, етничке припадности, религије или друге вероисповести, инвалидитета (особе са посебним потребама), сексуалне припадности, старости или трансродног идентитета или израза.

Равноправност

У Шведској постоји дуга традиција рада са питањима о равноправности. Равноправност значи да жене и мушкарци имају иста права и могућности у свим сферама живота, на пример: исте услове на тржишту рада, подељену одговорност везано за домаћинство и децу, те економску равноправност. Важна година у контексту наведеног јесте 1921., када су жене добиле право гласа. Од тада су се многи закони увели и многе реформе оствариле.

Моћ и утицај

Од средине 1960:их година удио жена на Шведском тржишту рада је у брзом порасту и данас жене раде у скоро истом обиму као и мушкарци. Али је још увек расподела моћи и утицаја између жена и мушкараца различита

у различитим областима друштва. Политика је једна од области где је подела полова највише изједначена. У скупштини удео жена је чинио 45% а мушкараца 55%. На другим пољима, као што су: наука, култура, медији, шведска црква и привреда, жене су мање заступљене на водећим позицијама. У привреди је доминација мушког пола највећа, упркос неким променама у задњој години.

Јавност

Принцип јавности

Принцип јавности значи да рад органа власти, скупштине и одлучујућих општинских заједница треба да по што већој могућности буде транспарентан. Да би се загарантовао увид у рад, принцип јавности општих докумената/исправа је уписан у делу уставног закона о слободи штампе.

Принцип јавности даје свима право да имају увид у јавна документа. Документација која се доставља или шаље из Владиног кабинета и других органа власти, као што су дописи, одлуке или истраге, су у већини случајева јавне. Главно правило је да се сва доспела документација мора регистровати код органа власти – у својству примаоца.

Меморандуми и нацрти се у нормалним случајевима не сматрају као јавна документација. Ако се жели знати која документација постоји код извесног органа власти или жели имати увид у исту, треба ступити у контакт са органом.

Принцип јавности такође значи да чиновници и други који раде у државној служби, општини или региону, имају слободу обавештавања. Наведено подразумева да исти имају право да саопште информације о ономе што је иначе тајно – осим неких података, медијима а да за то не буду кажњени и да послодавац при том не сме истраживати ко је саопштио податке.

Заштитник грађана (Омбудсман)

Важну функцију у смислу гаранције транспарентности јавног сектора јесте систем са омбудсменима. Наведени појам се проширио у више других земаља.

Шведска има следеће јавне омбудсмане:

Заштитници права грађана (Justitieombudsmännen - ЈО) – или Скупштински заштитници грађана (Riksdagens ombudsmän) како се званично називају – бирају се од стране скупштине како би контролисали да органи власти и њихови чиновници прате важеће законе и устав у свом раду.

Канцелар правде (Justitiekanslern - ЈК) има у задатак да надгледа органе власти и судове у име владе, да представља државу у парничним поступцима пред судом, да регулише захтеве за одштету према држави, да делује у својству

тужиоца поводом предмета о слободи штампе и говора те да делује као правни саветник владе.

Заштитник права потрошача (konsumentombudsmannen - КО) штити интересе потрошача против предузећа у суду. Најглавнији задатак КО:а јесте да контролише дали предузећа поштују Закон о маркетингу, Закон о условима уговора, Закон о сигурности производње и Закон о продаји на дистанци и по кућама.

Заштитник грађана против дискриминације (Diskrimineringsombudsmannen - ДО) обезбеђује да се Закон о дискриминацији поштује.

Заштитник деце (Barnombudsmannen - ВО) обезбеђује права и интересе деце и омладине полазећи од Конвенције УН:а о правима деце.

Представник деце и ученика (Barn- och elevombudet - БЕО) има у задатак да штити права деце и ученика у складу са Законом о школи.

Надгледање државе

Уставни одбор (Konstitutionsutskottet- КУ) јесте одбор у скупштини који надгледа обављање дужности и руковођење владиним предметима министара. Уставни одбор такође припрема предмете везане за устав, брине о скупштинском реду те о избору државних ревизора.

Државна ревизија, која чини орган власти директно подређен скупштини, надгледа државне органе и њихове делатности, контролише да исте прате директиве, правила и прописе те да постиже своје циљеве, тј. Да влада и други органи власти обављају свој посао како треба.

Неки од државних органа су такође и органи задужени за надгледање, тј. имају у задатак да контролишу делатности. Држава на такав начин подржава и надгледа рад срезова, региона и општина. Школска инспекција је пример таквог органа за контролу, која врши инспекције школа како би видели дали исте прате законе и правила.

Шведска у свету

У кораку са глобализацијом и самим тим што је Шведска чланица ЕУ, повећан је интернационални рад и рад везан за ЕУ. Сва министарства учествују у рад ЕУ, припремају нацрте шведских ставова те надгледају предмете и процесе у суду ЕУ.

Шведска и ЕУ

Шведска је чланица ЕУ од 1. јануара 1995. године, након националног референдума 1994. године. Чланство значи да Шведска судјелује у раду ЕУ, те има могућност да утиче на одлуке које треба донети.

Шведска стоји за сада ван економске монетарне уније- ЕМУ, у којој, између осталог, државе чланице имају еуро као заједничку валуту. У септембру 2003. године је одржан референдум о томе да ли Шведска треба да постане чланица уније валута. Резултат је показао да су 55.0% бирача гласали против.

Око 1200 швеђана раде у ЕУ. Један дио од њих представља Шведску и води рачуна о њеним интересима, док су други постављени на различитим дужностима у ЕУ- администрацији, на пример у Европској комисији.

Шведска и УН

Шведска је постала члан Уједињених нација, УН, 1946. године, годину након које је утемељена наведена организација. Од тада је активни ангажман у УН, чинио важан део шведске спољне политике.

Влада Шведске, са широком подршком у скупштини, види сарадњу унутар УН-а као најважнији инструмент за превазилажење питања опстанка света. Овај задатак захтева јаку УН и блиску сарадњу са локалним организацијама, поједине државе и грађанско друштво у свету окол.

Шведска је од 1960-е године учествовала у вишебројним операцијама очувања мира УН-а. Више од 70 000 швеђана су обављали службу у УН-у током свих година, а већи број њих су радили у својству посредника УН-а.

Шведска делује у широком спектру радних поља УН-а. Земља је била међу иницијаторима важних предметних питања. Примери питања у којима се Шведска ангажовала су укидање смртне казне, права детета, укидање апартхејда, Конвенција против тортуре, те области као што су разоружање и борба против опојних дрога. Шведска је такође и највећи донатор органима УН-а по питању мултилатералне сарадње.

Нордијска сарадња

Формализована сарадња између нордијских земаља, јесте једна од најстаријих и најобимнијих регионалних сарадњи у свету. Политичка сарадња се гради на заједничком мишљењу и вољи да се постигне резултат који доприноси динамичном развоју и повећава компетенцију и конкурентност нордијских земаља.

Нордијски савет

Нордијски савет који је оформљен 1952. године, има 87 чланова из Данске, Финске, Исланда, Норвешке, Шведске, Фарских острва, Гренланда и Уоланда. Чланови су смештени у парламентима наведених земаља, номиновани су од стране сваке партије и парламент их бира. Нема непосредних избора за Нордијски савет.

Нордијски савет министара

Нордијски савет министара је оформљен 1971. године и чини орган сарадње нордијских влада. Савет министара није како назив налаже, један већ више савета. Више нордијских стручних министара се састају у савету министара, пар пута годишње. Изузеци су, између осталих, министри спољних послова и министри одбране, који стоје ван Нордијског савета министара. То свакако не спречава да се и наведени министри не састају.

Подаци о Шведској

Главни град: Штокхолм

Становника: Око ко 9,6 милиона становника

Језик: Шведски. Признати језици мањина: фински, лапонски, менкиели (торнедалски фински), ромски, јидиш

Државно уређење: уставна монархија, парламентарна демократија

Скупштина: Једнокоморна, од стране народа изабрана, скупштина са 349 посланика.

Површина: 450 000 km², трећа по реду највећа земља у западној Европи

Валута: Круна (SEK)

Више информација на:

www.regeringen.se (шведски) www.government.se (енглески)

www.sweden.se

Контакт

Телефон

Владин кабинет, централа: +46 8 405 10 00

Пошта

Сва министарства (осим министарство спољних послова): 103 33 Stockholm

Министарство спољних послова: 103 39 Stockholm

Електронска пошта

Погледати: www.regeringen.se

SE-103 33 Stockholm, Sweden

Издао: Владин кабинет Шведске, Штохолм 2014